

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. 'Εν Αθήναις φρ. 15.—'Εν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16.—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΥΤΥΧΙΑ—ΣΥΜΦΟΡΑ.

Μὲ τὸν Τρικούπη τώρα—τὸ κόρμα του φωνάζει—
γαλήνη, εύτυχία 'στὸ ἔθνος καὶ χαρὰ,
Μαγιάτικη αὐγοῦλα παντοῦ γλυκοχαράζει,
κι' ὁ οὐρανὸς θὰ βρέχῃ ψωμὶ καμμιὰ φορά.
'Ασφάλεια καὶ τάξις εἰς ὅλα βασιλεύει,
κανεὶς δὲν θὰ πεινάσῃ, κανεὶς δὲν θὰ νηστεύῃ.

'Απὸ σπαθὶα καὶ ὅπλα τὸ ἔθνος θὰ τραντάξῃ,
θὲ νὰ σεισθῇ ὁ Πόντος ἀπὸ θωρακωτὰ,
ὁ Βούλγαρος, ὁ Ρῶσσος, ὁ Τούρκος θὰ τρομάξῃ,
κι' ἐμπρὸς 'στὴ δύναμι μας σκυρτὸς θὰ σταματᾷ.
Θὰ λείψουν κι' ἡ ἀρρώστειας, ἡ φτώχειας καὶ ἡ ψώρα,
κι' ὅλο τὸν κόσμο θάχη συνδρομῆτὴ ἡ "Ωρα".

Σὲ κάθε φτάρνισμά του καὶ μία εύτυχία,
αὐτὸς θὰ ἔξυπνήσῃ τοὺς κοιμισμένους νόμους,
καὶ ἔξαφνα μιὰ 'μέρα σὰν φαντασμαγορία
θὰ 'δοῦμε ἐμπροστά μας πλατεῖς σιδηροδρόμους.
Καθένας τὸ σταυρό του καὶ μὲ τὸ δυὸ θὰ χάγη
κι' ὁ ἕβδος ὁ Τρικούπης θὰ τὸ θαρρῇ γιὰ πλάνη.

Μὲ δύο λόγια τούτη ἡ παληο-Ρωμηοσύνη
Παράδεισος θὰ ἦναι καὶ τόπος τῶν μακάρων,
κι' ὁ κύριος Τρικούπης μιὰ 'μέρα μὲ εἰρήνη
θὲ νὰ μᾶς σπρώξῃ μέσα 'στὴν Πόλι άρον.
Διάταξε τὸν αὐτὸν Τρικούπην φενάζεινε σὲ φέλαι
μὲ τῆς χαρᾶς τὸ γέλοιο εἰς τὰ ξερά των χείλη.

Θὰ γίνη καὶ μὲ τᾶστρα κρυφὴ συγκοινωνία,
'στὰ νέφη θὰ πατοῦμε, 'στὸ χάος, 'στὸν ἀέρα,
θὰ κάμουμε καινούργια Νεφελοκοκκυγία,
κι' ἡ κάτω μας θ' ἀλλάξῃ καὶ ἡ ἀπάνω σφαῖρα.
Τὰ Οίκονομικά μας εύθὺς θὰ γίνουν ρόδι,
καὶ ἀπὸ τύφο ἔνα δὲν θὰ ψιφήσῃ βᾶδι.

'Αλλὰ τοῦ Κουμουνδούρου τὸ ξεπεσμένο κόμμα
ἀρχίζει γιὰ τὸ ἔθνος ἀδιάκοπη μουρμούρα...
Φτωχὴ Ελλάς! θὰ γίνης μὲ τὸν Τρικούπη πτῶμα,
κι' ὅλα ἐμπρὸς τὰ βλέπει ἀνάποδα καὶ σκούρα.
Καὶ τῶνα καὶ τὸ ἄλλο καθόλου δὲν τ' ἀρέσει,
καὶ βέβαια κανένας κομήτης θὲ νὰ πέσῃ.

Συντέλεια τοῦ κόσμου, δευτέρα παρουσία,
ό όψιστος θὰ ἔλθῃ τὸν κόσμο νὰ δικάσῃ,
θὰ 'δη τοῦ Χαριλάου τὴ μαύρη προδοσία,
καὶ πρῶτα τὸν Τρικούπη ἀπ' ὅλους θὰ κρεμάσῃ.
"Ω! τὶ χαρὰ ἀλήθεια στὸ δυστυχές μας γένος,
ἄν τιταν ὁ προδότης Τρικούπης κρεμασμένος!"

Οὕτε στιγμὴ δὲν κλείνει τὸ φλογερό των στόμα,
γιὰ δὲν λὲν πῶς εἶναι ψευτιαῖς Πρωταπριλαζέ,
καὶ ἔχει μεγάλο δίκη τὸ ξεπεσμένο κόμμα,
γιατὶ θαρρῶ πῶς νοιώθει γουργούρχις τῆς κοιλιᾶς.
Ἐδὲ μὲ διθυράμβους, καὶ ἀπ' ἔκει μὲ θρήνους,
σὲ ποιοὺς νὰ δώσῃς πίστι; σὲ τούτους νὰ ἔκείνους;

Souris.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον, ἀφ' ἣς ἐπάτησε τὴν φλιάν του Διευθυντὴς ἐννοῶν τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἀποστολήν του. Δὲν ἔχει πλέον τὴν ὄψιν **χανεού**, εἰς τὸ ὄποιον εἰσήρχοντο καὶ ἐξήρχοντο οἱ βουλόμενοι ἀγοργοντες θύρας καὶ παράθυρα, παραλαμβάνοντες πολλάκις μόνοι τὰς ἐπιστολάς των. Δὲν βλέπει τις πλέον σμήνος κηφήνων ἔκει καταλύντων τὴν θέσιν. Οἱ ὑπάλληλοι ὅλοι ἐνόησαν ὅτι ἔχουσι διευθυντήν· κατ' ἀρχὰς ὀλίγον δὲν θὰ εἶναι τόσον εὐχα-

ριστημένοι, διότι εἶναι πολὺ κακὴ συνήθεια νὴ ἐλευθερία. Ἐκεῖ μέσα εἴχε καταντῆσει νὰ μὴ γνωρίζῃ τὸ σκυλί τὸν ἀφέντη του· ἵτο ἀληθής Βουλὴ μὲ τέσσαρα πέντε κόρματα. Ταμίας, ὑποδιευθυντής, διευθυντής, ὑποδεέστερος ὑπάλληλοι, ὅλοι ἦσαν ἀρχηγοί, ἀλλοτε δυσηρεστημένοι, ἀλλοτε εὐχαριστημένοι. Τὸ γραμματόσημον ἵτο res nullius· ὅλοι ἔπερναν κ' ἔδιδαν· αἱ ἐφημερίδες ἀπέβησαν ἀληθεῖς μάστιγες. Ο Τηλέγραφος δὲν ἐπλήρωνεν ἀνωτέρα διαταγὴ, μάτην διαμαρτυρομένου τοῦ πτωχοῦ Κροκιδᾶ, τὸ Ἐθνικὸν Πρενύμα δὲν ξεύρομεν τί ἔκαμνε. Ἐπὶ τέλους εἶχον ἀναφανῇ κρούσματα μουκακισμοῦ εἰς τὰς συστημένας ἐπιστολάς. Ἐνόμιζε κάνεις ὅτι ἦσαν συστημέναι εἰς τὴν τσέπην τῶν Μουκάκηδων, οἵτινες ὕφειλον νὰ τὰς περιποιηθῶσι ὅπως ἔπρεπε. Διανομὴ ἐν τῇ πρωτευούσῃ δὲν ὑπῆρχεν. Εἰς τὸν Πειραιᾶ τὰ γράμματα ἐξ Ἀθηνῶν ἐπήγαιναν μὲ τοῦ γύρου, ἔφθικαν μόλις μετὰ δύο ἡμέρας.

Φυντάσθητε τί ἐγίνετο εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἀπὸ τὴν ἴδικήν μας ὑπηρεσίαν γνωρίζομεν ὅτι οἱ ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται ἦσαν κύριοι γραμμάτων καὶ ἐντύπων. "Εως ὅτου τὸ κακὸ ἔρθασε εἰς τὸ μὴ περιτέρω, ταχυδρομεῖον ὑπῆρχε διὰ τὸν τύπον καὶ ὁ Μουκάκος, ὁ κλέπτης τῶν συστημένων συλληφθεὶς ἀπελύετο, διότι ὁ ἀνθρωπὸς ἔκαμνε τὴ δουλειά του. Προσθέσατε ὅτι εἶχεν ἀναχωρήσει τινάσσων τὰ ροῦχα του καὶ δύνοντας εὐρωπαϊκῶς μορφωμένος ὑπάλληλος Μαρτίνος, καὶ τὸ Ταχυδρομεῖον ἔμεινε... μ' ἔκείνους ποῦ ἔμεινεν.

Βεβαίως ὑπάρχουσιν ὑπάλληλοι πολὺ καλοί· ἀλλ' οἱ καλλίτεροι ὑπάλληλοι, ὅταν τὸ ὅλον χωλαίνῃ, δὲν συντελοῦσιν εἰς βελτίωσιν. Διὰ τοῦτο ἐσμὲν τῆς ἴδεκς ὅτι αὐτοὶ οἱ δυσκανασχετοῦντες τώρα, πρῶτοι θ' ἀγαπήσωσι τὸν κ. Μανσόλαν, ἐκνα κατορθώσῃ νὰ περιβάλῃ αὐτοὺς δι' ἀτμοσφαίρας εὐρωπαϊκῆς τάξεως, δι' αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας των, δι' ἀλλαγῆς τοῦ Καταστήματος, δι' ἐ-

5

ΕΠΙΦΥΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

5

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

(Συνέχεια έβ. άριθ. 265).

— "Ω καὶ σὺ, ἔχω ζεντυθῆ, ἐπειτα πῶς ἡμπορῶ, ἔτσι μόνη . . .

— Καλιρρόη μου, φεύγω, ἀκοῦς; φεύγω! Φεύγω στὸν πόλεμο.

— "Ω γοῦστα. Πήγαινε τόρα, βαριέμε νὰ γνωρίσω, σου εἶπα. . .

— Καλιρρόη, δὲν μὲ πιστεύεις. Σκύψε, κύτταξέμε ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα, καὶ τότε μὴ μοῦ ἀνοίξῃς.

Μόλις τὰς λέξεις εἶχον ἀποπερατώσει, ὅτε ἤκουσε τὴν τῆς Καλιρρόης μου κραυγήν.

Καὶ γάρ ἐκ τῆς κλειδαρότρυπας παρατηρήσασκ μὲ εἰδε.

— Μπὰ τρομάρα μου. Καλέ τὶ σου ἥλθε; Μάς ἔφερες τὰς ἀποκρέω;

Καὶ ἐν τῇ βίᾳ τῆς ὅπως καλλίτεροι μὲ ἰδη, φύσει γάρ

τὸ γυναικέσιον φύλον φιλοπερίεργον, ἔσπευσε, λησμονήσασκ καὶ τὸ ἀντυτό της, ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν.

Καὶ εὑρέθην ὁ καππορόδορος ἐγὼ πρὸς τὴν φουστανελλάν ἔρωμένην μου, καθόσον παρέστη ἐνώπιόν μου μὲ τὸ κοντό της γυκτικὸν μεσοφοράκι, ὃφ' ὃ εὐθυτενεῖς κατήρχοντο αἱ κυημαὶ τῆς εἰς πόδα καλλίσφυρον, ἐπενδεδυμέναι ὑπὸ κοκκίνων καλτσῶν.

Τὸ γυκτικό τῆς ξετραχηλισμένο πουκαμισάκι μὲ τὸν σκαρτὸ λαιμὸ, τὸν ξετραχηλισμένο, καὶ μὲ τὰ κοντὰ μανικάκια μέχρι μασγαλῶν κατέρρεεν ἐπὶ τοῦ σώματός της ἀμελῶς, καὶ τοι ἔφερε τὴν χεῖρα πρὸ τοῦ στήθους, ὅπως συμμαζέψῃ τὰς πτυχὰς τοῦ ὑποκαμίσου της.

Ποτέ μου δὲν τὴν εἶχαν 'δη τὰ 'μαστικά μου σὲ τέτοια θέσι.

'Ο πολέμαρχος ἐγὼ τοσοῦτον ἥσθανθην τὸ πολεμικόν αἰσθηματικά εξεγειρόμενον, ωστε ὕρμησα πρὸς ἔφοδον κρατεράν.

Εἶναι ὅμως καὶ αἱ γυναικεῖς αὐστηραί, ὅταν δὲν θέλουν, καὶ ἀντιμάχονται τὰ μάλικα κρατερῶς, ἐφ' ώ καὶ ἔλαθον μία σπροξιὰ τοσοῦτον δυνατή, ωστε—ἐντρέπομαι καὶ ποῦ τὸ λέγω, ἀλλ' εἶναι ἀληθεῖς—εὑρέθην αὐτοστιγμὶ μακρὺς πλατύς ἐπὶ τοῦ πατώματος.

'Ἐν τῇ δεινῇ πτώσει μου ὅμως ἀπήλαυσα καὶ μίαν εὐτυχίαν, ἔνα θέμα μάλικα ἔλκυστικὸν, θεῖον.

'Η ἀπωθήσασκ με χείρ της ἀφῆκε τὸ ὑποκαμίσον νὰ καταπέσῃ καὶ μὲ ἐπιδείξῃ τὸ στήθος της γυμνὸν ἐπὶ